

แบบเสนอขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาเอก (ฉบับเต็ม)

หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ระดับปริญญาโท

วิทยานิพนธ์

การค้นคว้าอิสระ

ระดับปริญญาเอก

วิทยานิพนธ์

แบบ 1.1

แบบ 2.1

เข้าศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1/2559 พ้นสภาพ ภาคการศึกษาที่ 1/2565

สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครุ (พัฒนาศักยภาพครุ)

กลยุทธ์ที่ 1. การพัฒนาหลักสูตรการผลิตครุแนวใหม่ที่สร้างครุที่มีศักยภาพด้านวิชาการ

และการสอน การประเมินผลการใช้หลักสูตร และสมรรถนะทางวิชาชีพครุจากการเรียน

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
นายพิบูลย์ ตัญญบุตร รหัส 59B74680101	ชื่อเรื่องภาษาไทย การพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครุ ด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทาง นานาชาติ	1. กรรมการที่ปรึกษา รศ.ดร.สมบัติ คงสิทธิ์ ประธาน อ.ดร.สุกัญญา ศรีเอี่ยม กรรมการ
	ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ The Development of a Training Curriculum Model for Enhancing Competency in Teacher Professional Students in the Construction of Assessment Tools Ingenuity Reading Literacy According to International Guidelines.	2. นักศึกษาลงชื่อ (นายพิบูลย์ ตัญญบุตร) 19/04/2564
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา จากสถานการณ์โลกในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบระบบ เศรษฐกิจและสังคมขึ้นในทุกประเทศ ทำให้ทุกประเทศต้องเร่งจัด การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ เรียกว่า 3R x 7C โดย 3r ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนเป็น (Writing) และการคิดเลขได้ (Arithmetic) และทักษะ 7C ซึ่ง ประกอบด้วย Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) Cross- cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information, and Media Literacy (ทักษะด้าน การสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการ	3. ประธานที่ปรึกษาลงชื่อ (รศ.ดร.สมบัติ คงสิทธิ์) 20 เม.ย. 2564
		4. ประธานหลักสูตรลงชื่อ (รศ.ดร.สมบัติ คงสิทธิ์) 28 เม.ย. 2564

ลงชื่อ.....

อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ วันที่ 28 เม.ย. 2564

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กคงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>สื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) ซึ่งประเทศไทยได้นำมากำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยให้สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น สำหรับสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ให้จัดการศึกษาด้วยหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 และต้องพัฒนาระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานระดับสากล เพื่อยกระดับคุณภาพระบบการศึกษาของประเทศไทยให้มีศักยภาพที่จะแข่งขันกับนานาชาติได้ (สำนักงานเลขานุการศึกษา, 2562)</p> <p>ระดับคุณภาพระบบการศึกษาของประเทศไทยนั้น ใช้ผลการประเมินนักเรียนด้วยมาตรฐานสากล ของ Programme for International Student Assessment หรือที่เรียกว่า PISA ซึ่งองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) เป็นหน่วยดำเนินการประเมินศักยภาพนักเรียนอายุ 15 ปี เกี่ยวกับความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วยการใช้เครื่องมือประเมินความฉลาดรู้ (Literacy) ในลักษณะของแบบทดสอบการใช้ความรู้และทักษะแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ออกแบบให้ใกล้เคียงสภาพปัญหาในชีวิตจริง ความฉลาดรู้ข้างต้น ประกอบด้วย ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (Reading Literacy) ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy) และความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) ซึ่งความฉลาดรู้ทั้งสามด้านนี้ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นสิ่งที่ประชากรจำเป็นต้องมี เพื่อการพัฒนาและการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ (ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562) สำหรับรอบการประเมิน PISA 2018 ใน พ.ศ. 2561 ได้ให้ความสำคัญไปที่การประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านเป็นหลัก มีนักเรียนจาก 79 ประเทศทั่วโลกเข้ารับการประเมินจำนวนประมาณ 600,000 คน ซึ่งเป็นนักเรียนไทยจำนวน 8,633 คน โดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) จัดการสอบในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561 ในฐานะศูนย์แห่งชาติ ซึ่งผลการประเมินพบว่า นักเรียนประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ย 393 คะแนน ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ด้านการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 393 คะแนน ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม																																
	<p>419 คะแนน และความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ 426 คะแนน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมิน PISA 2015 ที่ผ่านมาพบว่า ความฉลาดรู้ด้านการอ่านมีคะแนนลดลง 16 คะแนน ส่วนความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์มีคะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนน และความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์มีคะแนนเพิ่มขึ้น 4 คะแนน ผลสรุปความฉลาดรู้ด้านการอ่านของประเทศไทย พบว่านักเรียนมีความฉลาดรู้ด้านการอ่านอยู่ในระดับ 2 ขึ้นไปจำนวนร้อยละ 40 ซึ่งลดลงจากผลการประเมินจาก PISA 2015 ในปี 2558 ที่มีคะแนนตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไปอยู่ที่ประมาณร้อยละ 50 ส่วนความฉลาดรู้การอ่านที่อยู่ในระดับสูงมีอยู่ร้อยละ 0.2 ต่ำกว่านักเรียนใน 20 ประเทศ หรือเขตเศรษฐกิจที่มีถึงร้อยละ 10 อีกทั้งยังต่ำกว่าคะแนนในภาพรวมของประเทศสมาชิก OECD ที่มีถึงร้อยละ 8.7 คะแนน เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคะแนนตั้งแต่การประเมินรอบแรกจนถึงปัจจุบันพบว่า ผลการประเมินความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ และความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยนั้นไม่เปลี่ยนแปลง แต่ผลการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านนั้นมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ความฉลาดรู้ด้านการอ่านนั้นมีความสัมพันธ์กับความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ดังนั้นความฉลาดรู้ด้านการอ่านที่มีคะแนนลดลงจึงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ซึ่งปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับข้อสอบที่มีลักษณะเฉพาะตามแนวทาง PISA เนื่องมาจากครูไม่สร้างข้อสอบลักษณะนี้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน (ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562)</p> <table border="1"> <caption>Data extracted from the line graph:</caption> <thead> <tr> <th>Year</th> <th>Reading</th> <th>Mathematics</th> <th>Science</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>PISA 2000</td> <td>426</td> <td>421</td> <td>429</td> </tr> <tr> <td>PISA 2003</td> <td>422</td> <td>417</td> <td>420</td> </tr> <tr> <td>PISA 2006</td> <td>417</td> <td>417</td> <td>421</td> </tr> <tr> <td>PISA 2009</td> <td>419</td> <td>421</td> <td>421</td> </tr> <tr> <td>PISA 2012</td> <td>409</td> <td>427</td> <td>424</td> </tr> <tr> <td>PISA 2015</td> <td>393</td> <td>415</td> <td>421</td> </tr> <tr> <td>PISA 2018</td> <td>419</td> <td>426</td> <td>426</td> </tr> </tbody> </table> <p>ภาพที่ 1 แสดงแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ และความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศไทย จาก PISA 2000 ถึง PISA 2018</p> <p>ที่มา: ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562).</p>	Year	Reading	Mathematics	Science	PISA 2000	426	421	429	PISA 2003	422	417	420	PISA 2006	417	417	421	PISA 2009	419	421	421	PISA 2012	409	427	424	PISA 2015	393	415	421	PISA 2018	419	426	426	
Year	Reading	Mathematics	Science																															
PISA 2000	426	421	429																															
PISA 2003	422	417	420																															
PISA 2006	417	417	421																															
PISA 2009	419	421	421																															
PISA 2012	409	427	424																															
PISA 2015	393	415	421																															
PISA 2018	419	426	426																															

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>การประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติของ PISA เป็นการวัดความรู้และทักษะที่จะเข้าใจสาระของสิ่งที่อ่าน โดยมีการประเมินใน 3 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve) เป็นการวัดความสามารถในการดึงสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ด้านการบูรณาการและตีความ (Integrate and interpret) เป็นการวัดความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ หรือแปลความสิ่งที่อ่าน และสามารถคิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับชีวิตหรือโลก และด้านการสะท้อนและประเมิน (Reflect and evaluate) เป็นการวัดความเข้าใจข้อความที่ได้อ่านความสามารถในการตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับชีวิตหรือโลก พร้อมทั้งสามารถประเมินข้อความที่อ่าน และให้ความเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2560)</p> <p>ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน หรือการรู้เรื่องการอ่านนั้นอยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เช่น นักวิชาการ นักพัฒนานักการเมือง หรือบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการแก้ปัญหาระดับมืออาชีพที่ประสบความสำเร็จ ล้วนมีความสามารถในการสื่อสาร การแบ่งปันข้อมูล และการแลกเปลี่ยนสาระความรู้ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อน สามารถปรับเปลี่ยน และสร้างนวัตกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการใหม่ และสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลง รวมถึงการรวบรวมและขยายพลังอำนาจของเทคโนโลยี เพื่อสร้างความรู้ใหม่ และขยายสมรรถนะ และผลผลิตของมนุษยชาติ (OECD, 2015) อีกทั้งความสามารถในการบอกตำแหน่งข้อมูล เข้าถึงสาระข้อมูล และสะท้อนข้อมูลทุกประเภท เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการมีส่วนร่วมในสังคมแห่งการเรียนรู้ การอ่านไม่ได้เป็นเพียงพื้นฐานให้กับวิชาอื่น ๆ แต่ยังเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ของการใช้ชีวิตในอนาคต ดังนั้น ครอบครองสร้างการรู้เรื่องการอ่านของ PISA จึงมุ่งเน้นที่ทักษะการอ่านซึ่งรวมถึงการค้นหา การเลือก การตีความ การรวบรวม และประเมินสาระข้อมูลจากเนื้อเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลกนอกเหนือจากที่เรียนในชั้นเรียน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562)</p> <p>จากปัญหาที่กล่าวมานี้ ผู้จัดได้มีโอกาสนำไปร่วมสนทนากับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียนในระดับชาติ เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ไข</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>จากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ ในฐานะคณะกรรมการทำงานของสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งพบว่าปัจจัยที่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้ผลการทดสอบหรือผลการประเมินผู้เรียนมีคะแนนค่อนข้างต่ำนั้น มีส่วนสำคัญมาจากการที่ไม่คุ้นเคยกับเครื่องมือประเมินของ PISA ที่ใช้คำा�มวัดพฤติกรรมการคิดของผู้เรียนในระดับสูง ที่ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ในขั้นการนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์ของผู้เรียน และเป็นเนื้อหาที่ไม่มีในหลักสูตรที่ได้เรียนตามปกติในห้องเรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทุกท่านล้วนให้ข้อมูลตรงกันว่า ผู้สอนส่วนใหญ่นั้นจะใช้คำा�มที่วัดพฤติกรรมการคิดของผู้เรียนได้เพียงในระดับต่ำเท่านั้น โดยเป็นคำा�มเกี่ยวกับความรู้ ความจำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการประเมินระดับของ PISA และการประเมินระดับชาติ ทำให้การวัดและประเมินผลของผู้สอนไม่เป็นไปตามสภาพจริงของผู้เรียน จึงไม่สามารถยืนยันคุณภาพความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้จริง</p> <p>ที่ผ่านมา สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา (2551) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของผู้สอนที่มีสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต่ำ โดยพบว่าผู้สอนขาดความมั่นใจในวิธีการวัดและประเมินสภาพจริง อีกทั้งมีการวัดที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการวัดและประเมิน เช่นเดียวกับรายงานของ สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา (2560) ที่วิเคราะห์ผลสำรวจการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผล ของผู้สอนที่เป็นของครูประจำการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พบว่ามีสมรรถนะด้านการสร้างและพัฒนาวิธี/เครื่องมือวัดและประเมินผลในระดับน้อยที่สุด ซึ่งจากการวิจัยเพื่อการพัฒนาครุภาษาไทยด้านการสร้างและพัฒนาข้อสอบเพื่อประเมินการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา โดย มีชัย เอี่ยมจินดา (2558) ได้ให้เสนอแนะที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาดังกล่าวไว้ว่า ควรพัฒนาผู้สอนให้สามารถสร้างหรือพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับเครื่องมีประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ ของ PISA เช่นเดียวกันกับแนวทางแก้ปัญหาที่ ลีลาวดี จีระ semenan ท (2555) ได้เสนอไว้ว่าควรเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและความสามารถเชิงสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลให้แก่ผู้สอน ตลอดจนเสริมสร้างเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้แก่ผู้สอน เพื่อที่ผู้สอนจะได้นำสมรรถนะนั้นมาใช้ในการวัดและประเมินผล ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และเมื่อผู้สอนมีสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลที่ดีนั้นจะสามารถออกแบบแบบวิธีการวัดและประเมินผลได้อย่างหลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และ</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ผู้เรียน เช่นเดียวกับข้อเสนอแนะของ สถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ. (2561) ที่เสนอว่าผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ โครงการประเมินผู้เรียนนานาชาติ ของ PISA โดยศึกษารายละเอียด กระบวนการประเมินแนวการสร้างและพัฒนาข้อสอบ และมาตรฐานการ ตรวจข้อสอบ เพื่อจะได้นำผลมาใช้ในออกแบบการเรียนการสอนให้ ตอบตอบรับกับแนวทางการประเมินในระดับนานาชาติได้อย่างประสบ ผลสำเร็จ ผู้สอนจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่จำเป็นต้องได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อ จะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดศักยภาพที่สามารถร่วมแข่งขันนานาชาติได้ (วิวัฒน์ อันนัม และคณะ, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจความต้องการเข้า รับการฝึกอบรมด้านการวัดและประเมินผลของผู้สอน ที่ส่วนใหญ่ ต้องการให้เน้นเรื่องการสร้าง/พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ ในระดับมาก (ร้อยละ 57.55) และมีข้อเสนอให้สถาบันผลิตครุ นำเสนพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครุให้มีความสามารถด้านการวัดและ ประเมินผลที่สามารถนำมาใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพื่อจะเป็นครุรุ่น ใหม่ที่มีศักยภาพต่อไปในอนาคต</p> <p>การพัฒนาครุยุคใหม่ภายใต้ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูป การศึกษานั้น มุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้สอนเกิดสมรรถนะในการ ปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบตามมาตรฐานทางวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างผลการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบให้สูงกว่ามาตรฐานที่ กำหนดไว้ สำหรับการผลิตและพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครุให้เป็นบัณฑิต ที่มีคุณภาพของห้องถังเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ทั่วประเทศนั้น เป็น ภารกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครุ ซึ่งมีพันธกิจในการพัฒนาห้องถัง ทั้ง ด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง วัฒนธรรม สังคมและห้องถังบน ฐานการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นหลักธรรมาภิบาล ดำเนินการพัฒนา หลักสูตร การเรียนการสอน การศึกษาวิจัย และสร้างสรรค์การบริการ วิชาการแก่สังคม ตลอดจนงานส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมที่มีชุมชน ห้องถังเป็นฐานในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (วิเศษ ชิณวงศ์, 2561) และมีบทบาทสำคัญที่จะต้องให้การศึกษาด้านวิชาการตาม มาตรฐานวิชาชีพครุ การวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การ ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การผลิตครุและส่งเสริมวิทยฐานะครุ อิกทั้งมุ่งสร้างพื้นฐานชีวิตผู้เรียน ให้เป็นพลเมืองดีมีคุณธรรม มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง และ ประกอบอาชีพสุจริต ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการ พัฒนาห้องถังตามพระราชบรมฯ ระยะ 20 ปี (2560-2579) ที่กำหนด พันธกิจสำคัญไว้คือ พัฒนาห้องถัง ผลิตและพัฒนาครุ ยกระดับ</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>คุณภาพการศึกษา และพัฒนาระบบบริหารจัดการ (มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง, 2561)</p> <p>กระบวนการผลิตและพัฒนาครุยของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้มุ่งเน้นที่การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาชีพครุให้มีสมรรถนะของครุเทียมตามแนวคิดของสำนักงานเลขานุการสถาการศึกษา (2551) ทั้ง 16 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 4) ด้านการจัดการเรียนรู้ 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 6) ด้านบริหารจัดการชั้นเรียน 7) ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา 8) ด้านการวัดและการประเมินผล 9) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 10) ด้านจิตวิทยาสำหรับครุ 11) ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 12) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ 13) ด้านภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีม 14) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 15) ด้านการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน 16) ด้านการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ ทั้งนี้ สำนักงานเลขานุการสถาการศึกษา (2551) ได้เสนอให้ครุผู้สอนพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะดังกล่าวที่สูงขึ้น เพื่อที่จะเป็นฐานสำคัญที่จะใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>จากการศึกษาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับใช้พัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครุ ผู้วิจัยพบว่ากระบวนการที่มีประสิทธิภาพ และได้รับความนิยมคือ การพัฒนาด้วยการฝึกอบรม ซึ่งเป็นวิธีที่สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ (ญูจัย สมิทธิไกร, 2548) และแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านเทคนิคและความรู้ทางวิชาการให้มีความชำนาญขึ้นได้ โดยต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้เฉพาะเจาะจง เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพในตัวผู้เข้ารับการฝึกอบรม เนื้อหาสาระการฝึกอบรมต้องตรงกับภาระที่งานที่ได้รับมอบหมาย กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดได้ชัดเจน สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ตามจุดประสงค์ สามารถวัดได้จากการปฏิบัติ หรือผลงานหลังการฝึกอบรม และการจัดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครุให้มีสมรรถนะที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น อมรวิชช์ นาครทรรพ (2546) เสนอว่าหลักสูตรฝึกอบรมนั้นควรมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาและจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างศักยภาพด้านการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาเป็นสิ่งแรก เนื่องจากการฝึกอบรมที่ผ่านมานั้นเป็นการ</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เดาโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ฝึกอบรมที่เน้นเนื้อหาด้านการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรเป็นส่วนใหญ่ นั้นมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาวิชาชีพครุอย่างยิ่ง</p> <p>จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ พบว่ามีการใช้แนวคิดของทฤษฎี การเรียนรู้ผสมผสาน (Blended Learning) มาพัฒนาเป็นหลักสูตร ฝึกอบรม เช่น แนวคิดการผสมผสานวิธีสอนที่หลากหลายเข้าด้วยกัน (to combine various pedagogical approaches) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ จากการเรียนที่ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bonk and Graham ที่กล่าวว่าการเรียนแบบผสมผสานระบบการเรียน (learning systems) ที่หลากหลายเข้าด้วยกันเพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ใน การเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Carman ที่กล่าวว่าการ เรียนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานทฤษฎีการเรียนรู้เข้าด้วยกัน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ แนวคิดการ ผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนการสอนทุกรูปแบบกับการเรียนการสอน ในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมที่มีการเชิญหน้าระหัวง่วงผู้เรียนกับผู้สอน (to combine any form of instructional technology with face-to-face instructor-led training) ซึ่งเป็นมุ่งมองที่มีผู้ยอมรับกันอย่าง แพร่หลายมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Uwes ที่กล่าวว่าการเรียนแบบ ผสมผสานเป็นการบูรณาการการเรียนแบบเชิญหน้า การเรียนด้วย ตนเอง และการเรียนแบบร่วมมือแบบออนไลน์เข้าด้วยกัน แนวคิดการ ผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนการสอนกับการทำงานจริง (to mix or combine instructional technology with actual job tasks in order to create a harmonious effect of learning and working) ซึ่งสอดคล้องกับ Bersin ที่กล่าวว่าการเรียนแบบผสมผสานเป็นส่วน หนึ่งของการฝึกอบรม เป็นการผสมผสานการเรียนผ่านระบบ อิเล็กทรอนิกส์และสื่ออื่น ๆ ในการส่งผ่านความรู้ในการเรียนและการ ฝึกอบรม เช่นตัวอย่างจากการวิจัยของ คุณพาร วรรณคิลป์ (2562) ที่ พัฒนาหลักสูตรอบรมครูด้วยรูปแบบผสมผสานเรื่องการทำวิจัยในชั้น เรียนที่จัดกิจกรรมฝึกอบรมเป็นแบบผสมผสาน โดยใช้แบบเชิญหน้า ในขณะปฏิบัติงานสอนปกติ และแบบสอนผ่านระบบบนเว็บไซต์ ออนไลน์เพื่อติดต่อสื่อสาร โดยผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม พบว่าความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูหลังการ ฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.17 ความพึงพอใจของ ครูที่มีต่อการผสมผสานวิธีการให้ความรู้ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ การ อบรมมีบรรยากาศร่วมคิดร่วมทำระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากร และระหว่างผู้เข้ารับการอบรมด้วยกัน และสามารถนำความรู้ที่ได้จาก</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กคงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>การฝึกอบรมไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ และผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จะเห็นได้ว่ามีการนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้และสมมพسانมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนของหลักสูตรฝึกอบรมให้มีความหลากหลาย สามารถลดปัญหาหรืออุปสรรคการเรียนรู้ด้วยการผสมผสานแนวคิด เทคนิค และกระบวนการ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมใช้เพื่อจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษากันอย่างมาก เนื่องจากเป็นการผสมผสานวิธีถ่ายทอดความรู้แบบเชิงอนุภาคในห้องเรียน กับการเรียนรู้ด้วยตนเองเครือข่ายระบบออนไลน์ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การผสมผสานเทคโนโลยี หรือการผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ เพื่อพัฒนาผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมให้บรรลุเป้าหมาย (สุวัฒ ตุ้มทอง และปณิตา วรรณพิรุณ, 2555) ซึ่ง อ กัทธร์บ และเกรย์แฮม (Osuthorpe and Graham, 2003) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ 6 ประเด็น ได้แก่ 1) สามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่มีความเหมาะสมกับหลากหลาย 2) สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย 3) ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 4) มีความเป็นส่วนตัว 5) ช่วยให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน และ 6) ช่วยอำนวยความสะดวกในการปรับปรุงแก้ไข</p> <p>จากสภาพปัจจุบันและความสำคัญที่ก่อ威名ข้างต้นนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษา วิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ สำหรับพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย</p>	
	<p>คำจำกัดความการวิจัย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษา วิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติมีอะไรบ้าง 2. รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ มีความเหมาะสมในระดับใด 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษา วิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติเป็นอย่างไร 	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กคงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>วัตถุประสงค์การวิจัย</p> <p>1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>2. เพื่อพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p>	
	<p>สมมติฐานการวิจัย</p> <p>1. องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติที่สังเคราะห์ขึ้น มีผลการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญในระดับมากขึ้นไป</p> <p>2. รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติที่พัฒนาขึ้นมีผลการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญในระดับมากขึ้นไป</p> <p>3. นักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ มีสมรรถนะหลังได้รับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p>	
	<p>ข้อจำกัดของการวิจัย</p> <p>- ไม่มี</p>	
	<p>กรอบแนวคิดในการวิจัย</p> <p>1. แนวคิดการฝึกอบรมแบบผสมผสาน</p> <p>สังเคราะห์จากแนวคิดของ Kaye Thom, (2003), Nick Van Dam, (2003) และ คุณพrho วรรณศิลป์ (2562) ประกอบด้วย 1) การรวมนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าด้วยกันเพื่อจัดการเรียนรู้ 2) การมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนและการสอนแบบออนไลน์ 3) การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนแบบตั้งเดิม 4) การใช้สื่อหรือเครื่องมือในสภาพแวดล้อมการสอนด้วยอิเล็กทรอนิกส์ 5) การรวมเทคโนโลยีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมสมกับจัดการเรียนรู้</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>2. แนวคิดองค์ประกอบของหลักสูตร สังเคราะห์จากแนวคิดของ ร่าง บัวศรี (2542), นิรนล ศตวุฒิ (2548), สุขทัยธรรมารักษ์ (2551), บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553), สพฐ. (2553), นิตยา เปเล่องนุช (2554) และ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2554) ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) โครงสร้าง 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรม 6) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล <p>3. แนวคิดสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู สังเคราะห์จากแนวคิดของ McClelland (1973), Spencer & Spencer (1993), เสน่ห์ จุ้ยโต (2549), สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548), อัจฉริยา วัชราวิวัฒน์ (2544), ปิยะชัย จันทร์วงศ์ไพศาล (2549), เท่อน ทองแก้ว (2552) ร่างศักดิ์ คงศาสร์ (2553) และ สำนักงานเลขานุการสถาการศึกษา (2562) ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความรู้ 2) ทักษะ และ 3) เจตคติ โดยสำนักงานเลขานุการครุศาสตร์ (2556) ระบุมาตรฐานสาระความรู้ และสมรรถนะใน ข้อ 9 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ <p>4. แนวคิดการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ สังเคราะห์จากแนวคิดของ สถาบันภาษาไทย (2561), ศูนย์ PISA สพฐ. (2563), สสวท. (2563), ปมทong มาลาภุล ณ อยุธยา (2562), ไฟทูร์ย สิน Larattan (2563), สุวรรณี ยหะกร (2554), วาริช รัตนกรดิ, ปัทมา ภู่สาวัสดิ์ และพิชญา ดีมี (2559), นิภา เมธาราชีษย์ (2533), จตุภูมิ เขต จัตุรัศ. (2560), Burns & Grove (2001), Bloom, et al. (1956) และ Anderson & Krathwohl (2001) ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้คำาน ประเมินการเข้าถึงและค้นคืน การบูรณาการและตีความ และการสะท้อนและประเมิน 2) การสร้างข้อสอบชนิดเลือกตอบ ชนิดเชิงซ้อน ชนิดเขียนตอบแบบปิด และชนิดเขียนตอบแบบเปิด 3) การตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงข้อสอบ <p>คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย (นิยามเชิงปฏิบัติการ)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง การวิจัยและพัฒนาเรื่องการพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ โดยกำหนดเป็นขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้าง 	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กໂຄງໂດຍຢ່ອ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>เครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ และ ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริม สมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความ ฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>2. การฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง กิจกรรม การเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติของ นักศึกษาวิชาชีพครู ตามกระบวนการของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม เสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมิน ความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ ซึ่งมีลักษณะการเรียนรู้ แบบผสมผสาน คือ การเรียนรู้แบบเชิงบูรณาการ ระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอนในห้องเรียน และ การเรียนรู้แบบออนไลน์แบบประสานเวลา และ การเรียนรู้แบบออนไลน์แบบไม่ประสานเวลา</p> <p>3. ความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ หมายถึง ความสามารถ ที่ประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่ออ่านแล้วเกิดความ เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน นำความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ มา ประกอบกันเพื่อตีความสิ่งที่อ่านได้ตามແง່ມุที่เหมาะสม ตลอดจน ประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านแล้วสะท้อนมุ่งมองของตนได้อย่างมีเหตุผล ที่ถูกต้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การเข้าถึงและค้นคว้า สาระเรื่องที่อ่านได้แม่นยำและถูกต้อง การบูรณาการและตีความเรื่องที่ อ่านทั้งที่เป็นนัยตรงและนัยแฝง และ การสะท้อนความเห็นที่เป็นการ ตัดสินคุณค่าเรื่องที่อ่านด้วยการประเมินคุณภาพความเหมาะสมโดยใช้ เหตุผลที่เหมาะสมในการสนับสนุนความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>4. เครื่องมือประเมินความฉลาดรู้ หมายถึง แบบทดสอบตามแนว ทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ ประกอบด้วย แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ แบบทดสอบชนิดเลือกตอบเชิงชี้อน แบบทดสอบชนิดเขียนตอบแบบสั้น และ แบบทดสอบชนิดเขียนตอบ อิสระ</p> <p>5. การสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่าน หมายถึง การเขียน ข้อสอบที่กำหนดภารกิจให้ผู้รับการประเมินอ่าน มีขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด 2) เลือก ชนิดและรูปแบบของแบบทดสอบให้สอดคล้องกับลักษณะของ คุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดและตรงกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม 3) เขียนข้อคำถามตามกรอบการประเมินที่กำหนด 5) ตรวจสอบ คุณภาพความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยากง่าย และอำนาจจำแนก</p> <p>6. นักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลัง ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาไทย คณะ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากการสุ่มแบบ 略有ขั้นตอน จำนวน 30 คน</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>วิธีดำเนินการวิจัย (โดยย่อ)</p> <p>1. ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ</p> <p>2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 29 แห่ง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7,520 คน</p> <p>กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครู ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 30 คน ตามเกณฑ์ขั้นต่ำของ Kerlinger (1986 :119)</p> <p>3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบหลักสูตรเสริมสมรรถนะนักศึกษา วิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพ ครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>4. วิธีการสุ่มตัวอย่าง</p> <p>การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)</p> <p>5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย</p> <p>1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญเรื่องการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>2) แบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย เรื่องสภาพและความต้องการที่จำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือ ประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>3) แบบตรวจสอบความเหมาะสมของเอกสารร่างรูปแบบหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือ ประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>4) แบบตรวจสอบความเหมาะสมของเอกสารร่างรูปแบบหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือ ประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>5) แบบตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือประกอบการใช้ รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการ สร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กคงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>6) รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>7) แบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ</p> <p>6. การเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยด้วยตนเอง</p> <p>7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ระยะที่ 1</p> <p>วิเคราะห์ผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเป็นไปได้ขององค์ประกอบรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินของบัญชีมศรีสะอาด (2554)</p> <p>วิเคราะห์สภาพและความต้องการจำเป็นจากระดับความคิดเห็นของนักศึกษา โดยวิเคราะห์ผลต่างระหว่างสภาพปัจจุบันตามที่เป็นอยู่จริง กับสภาพที่ต้องการให้เป็นด้วยสูตรคำนวณ Modified Priority Needs Index (PNIModified) ของนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวนานิช (2548) เพื่อหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และนำผลที่ได้มาจัดลำดับความต้องการจำเป็น แล้วนำเสนอผลการศึกษาวิจัยโดยการพรรณนาวีเคราะห์</p> <p>ระยะที่ 2</p> <p>วิเคราะห์ความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ระดับ .50</p> <p>วิเคราะห์ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเอกสารร่างรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินของบัญชีมศรีสะอาด (2554)</p> <p>ระยะที่ 3</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>วิเคราะห์ความเหมาะสมของภาษา ความตรงเขิงเนื้อหา และความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การประเมิน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ระดับ .50</p> <p>วิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากการทดลองใช้ (Tryout) โดยใช้สูตร KR₂₀ ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson method)</p> <p>วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการทดลองใช้ (Tryout) โดยใช้สถิติ t – test</p> <p>เปรียบเทียบความแตกต่างของผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียนก่อนและหลังทดลองใช้หลักสูตรกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ด้วยการทดสอบทางค่าที่ (t-test Dependent)</p> <p>ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ</p> <ol style="list-style-type: none"> ได้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้การอ่านตามแนวทางนานาชาติ ที่เหมาะสมสำหรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาวิชาชีพครูให้มีสมรรถนะที่สูงกว่าระดับมาตรฐานระดับชาติ ได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือหรือกระบวนการที่สามารถใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับการประเมินผู้เรียนตามแนวทางนานาชาติ 	
	<p>เอกสารอ้างอิง</p> <p>กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กิจลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรม.</p> <p>คุณพร วรรณศิลป์. (2562). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูด้วยรูปแบบสมมพسانเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 13 ฉบับที่ 3. 25-40.</p> <p>จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). วิธีการและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน. สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.</p> <p>ณัฐพหลัย สร้างสุข. (2559). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบสมมพسانตามแนวคิดโซลิโอลคอนสตัรค์ติวิสต์เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการพัฒนาตนเองของครู. ดุษฎีนิพนธ์ระดับปริญญาเอก สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.</p> <p>ณิชากร นิธิวนิภาวดย์ และคณะ. (2559). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานของครูสอน</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน . วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2560 (หน้า37-51). ดิลก ดิลกานนท์. (2543). การฝึกทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. ปริญญาอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ธรรมศักดิ์ คงศาสร์. (2553). Competency ภาคปฏิบัติ เขาทำกันอย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดดี้เคชั่น.</p> <p>นิติ นาซิต และคณะ. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ ไปใช้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา . วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2559 (หน้า611-629).</p> <p>บำรุง ใหญ่สูงเนิน (2536). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ของครูประถมศึกษา.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. เอกสารอัดสำเนา.</p> <p>บุญชุม ศรีสะอาด (2548) วิธีสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สุวิริยาสาสน์.</p> <p>บุญชุม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.</p> <p>บุญชุม ศรีสะอาด. (2554). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่9. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาสน์.</p> <p>บุญเชิด ชนะศาสตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.</p> <p>บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) การพัฒนาหลักสูตร Curriculum Development. กรุงเทพ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>เบญจมาศ พุทธิมา. (2561). การพัฒนาสมรรถนะการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษาของครูผู้สอนโดยใช้เทคนิคการเสริมพลังอำนาจ. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูมิพล. ปีที่ 8 ฉบับที่ 14. 57-72.</p> <p>เปลื้อง ณ นคร (2544). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีม และกระบวนการ</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>พงษ์ศักดิ์ ด้วงหา (2557). การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียน เอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. ดุษฎีนินพนธ์ระดับปริญญาเอก. สาขาวิชาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.</p> <p>พัชนี กลุลานันท์. (2554). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูแบบ ผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน. วารสารมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2. 97-115.</p> <p>เพ็ญพิศุทธิ์ เนคมานุรักษ์ (2536). การพัฒนารูปแบบพัฒนาการคิด อย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลง กรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. เอกสารอัดสำเนา.</p> <p>ไพบูลย์ สินลารัตน์. (2563). หลักและเทคนิคการสอน ระดับอุดมศึกษา: จากการบรรยายแบบประเพณีเป็นรูปแบบสู่ การสอนแบบไม่สอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง, (2561). ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราช ภัฏเพื่อการพัฒนาห้องถังระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579). กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. เข้าถึงได้จาก http://plan.cpru.ac.th เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2561.</p> <p>มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2551). การพัฒนาหลักสูตรและสื่อ^{การเรียนการสอน หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.}</p> <p>มีชัย เอี่ยมจินดา, พชรินทร์ รอดสิน. (2558) การพัฒนาครุภาษาไทย ด้านการสร้างและพัฒนาข้อสอบเพื่อประเมินการเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร: ม.ป.ท.</p> <p>เมธี ลีวโรจน์สกุล. (2547). Come on! เก่งอังกฤษด้วยจิตใต้สำนึก. กรุงเทพฯ : ชีเอ็ดดูเคชั่น.</p> <p>เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544) การประเมินโครงการ : แนวคิดและการ ปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.</p> <p>ลัดดา ไขว้พันธุ์. (2542) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา^{ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนกระบวนการทาง}</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>วิทยาศาสตร์กับวิธีสอนตามคุณมีครู. วิทยานิพนธ์ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.</p> <p>ลีลาวดี จีระเสนานนท์. (2555). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ขนาดเล็กในอำเภอวังเหนือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำปาง เขต 3. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.</p> <p>วัลลส์พร จิโรจันธ์ และคณะ. (2561). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของ นักศึกษาครูด้านการวัดประเมินทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรมสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารสุทธิ ปริทัศน์. ปีที่ 32 ฉบับที่ 102 เมษายน – มิถุนายน. 182- 196.</p> <p>วาริช รัตนกรรดิ และคณะ. (2559) เรียนรู้ข้อสอบสแตล์ PISA. วารสาร ชุมนุมนักวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่ง¹ ประเทศไทย. สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.</p> <p>วิชัย วงศ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. (พิมพ์ ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อาร์แอนด์บีรินทร์จำกัด.</p> <p>วิมลรัตน์ สุนทรใจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาควิชา หลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสาร คาม.</p> <p>วิวรรณ์ จันทร์เทพย์. (2554). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ ผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการ ออกแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการแบบสหวิทยาการ สำหรับครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษา. วารสารศิลปากร ศึกษาศาสตร์วิจัย. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 และ 2. 135-149.</p> <p>วิวรรณ์ อันน่าวม และคณะ. (2559). รูปแบบการส่งเสริมการพัฒนา สมรรถนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 18 (3), 292-302.</p> <p>วิเศษ ชินวงศ์. (2561). มหาวิทยาลัยราชภัฏ...พัฒนาท้าทายอย่างไร... จึงจะไปรุ่ง. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.</p> <p>วิภาณ พละพร (2557). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและ ประเมินการคิดสำหรับครูระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>สารานุกรมการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 15 ฉบับที่ 2.74-84.</p> <p>ศิริเพ็ญ ทองดี. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการประเมินตามสภาพจริงสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต. สาขาวิชาจัจย์วัดผลและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.</p> <p>ศุภารรณ์ เล็กวิไล. (2539). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. เอกสารอัดสำเนา.</p> <p>ศูนย์ PISA สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563). เอกสารประกอบการประชุมการเตรียมความพร้อมรับการประเมิน PISA 2018. สำนักทดสอบทางการศึกษา .</p> <p>ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2562). ผลการประเมิน PISA 2018 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.).</p> <p>ศูนย์สารสนเทศอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2563). จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ระดับ ปวช. ปวส. อนุปริญญา และปริญญาตรี ปีการศึกษา 2563 จำแนกตามกลุ่มสถาบัน กลุ่มสาขาวิชา (ISCED GROUP) ระดับการศึกษา ชั้นปี และ เพศ. ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://www.info.mua.go.th/info/ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.newonetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx.</p> <p>เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2561.</p> <p>สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คำชี้แจงเครื่องมือวัดและประเมินผลการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ภาคเรียนที่ 1 : สิงหาคม 2560).</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). คู่มือการวัดและประเมินผลการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560.</p> <p>สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2558). คณิตศาสตร์ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน. พิมพ์ครั้ง ที่ 8 กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี.</p> <p>สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, (ม.ป.บ.ก.). หลักสูตรใหม่ ผลักดัน สังคมไทยก้าวสู่ไทยแลนด์ 4.0. เข้าถึงได้จาก http://www.ipst.ac.th/index.php/news-andannouncements/training-seminar/item/2776-4-0</p> <p>สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2551) กรอบ โครงการสร้างการประเมินผลนักเรียนโครงการ PISA. เผยแพร่ โดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)</p> <p>สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2563). เกี่ยวกับ PISA. เข้าถึงได้จาก https://pisathailand.ipst.ac.th/about-pisa/. เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2563.</p> <p>สมคิด บางโน. (2553). เทคนิคการฝึกอบรมและประชุม. กรุงเทพมหานคร. บริษัทวิทยพัฒน์จำกัด.</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือ¹ ประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา.</p> <p>สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน. (2562). ถ้อยคำสำนวน : ความหมายและ การใช้ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.</p> <p>สำนักงานเลขานุการครุสภาก. (2546). ประกาศคณะกรรมการครุสภาก เรื่องสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ตามมาตรฐานความรู้.</p> <p>สำนักงานเลขานุการครุสภาก.(2556). รายงานประจำปี 2555 สำนักงานเลขานุการครุสภาก. กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขานุการครุสภาก.</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2560). (ร่าง) กรอบทิศทาง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574. กรุงเทพฯ:</p> <p>สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.</p> <p>สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). มุ่งยกระดับสมรรถนะของผู้เรียนสู่การแข่งขันบนเวทีโลก. กรุงเทพมหานคร. ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ. พ้าเมืองไทย).</p> <p>สำนักเลขานุการสภาพการศึกษา (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร.</p> <p>สุกัญญา รัศมีธรรมโขติ. (2548). แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พรีนท์จำกัด (มหาชน).</p> <p>สุจitra อินทรรัตน์. (2537) ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รายงานผลงานวิจัย). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่.</p> <p>สุชาติ ศิริสุขไฟบูลย์. (2527). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.</p> <p>สุทธนู ศรีเสย়. (2551). สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>สุจน วงศ์แดง และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครุ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์. ปีที่ 13 ฉบับที่ 37 มกราคม – เมษายน 2561.หน้า 75-90.</p> <p>สุนทร โคตรบรรเทา. (2553). การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ (Curriculum Development and Implementation) : แนวคิดรวบยอด หลักการ ทฤษฎี แนวปฏิบัติและการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปัญญาชน.</p> <p>สุนทรี ศรีพลอย. (2542). ผลของการฝึกอบรมด้วยกลุ่มสัมพันธ์ที่มีผลต่อการมอบหมายงานของหัวหน้างานระดับต้นในบริษัท โอเรียนตัล อีเลคโทรนิกส์ จำกัด. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกริกศาสตร์.</p> <p>สุนีย์ ไพรี. (2548). การประเมินหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอาเซียนและ</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เด็กໂຄງໂດຍ่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>เทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.</p> <p>สุนีย์ ภู่พันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. เขียงใหม่: เดอะโนว์เจ็นເຕ່ວ.</p> <p>สมิตร คุณานุกร. (2520). หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>สมิตร คุณานุกร. (2518). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์</p> <p>สมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.</p> <p>สุวรรณฯ รัตนธรรมเมธี. (2554). หลักสูตรและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 1 สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.</p> <p>สุวรรณี ยะหะร (2554). กลวิธีในการจัดการเรียนรู้เพื่อ “ความฉลาดรู้การอ่าน” วิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา. วารสาร รามคำแหง ฉบับบัณฑิตวิทยาลัย ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2563.</p> <p>สุวัฒน์ชัย จันทร์เยง. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานสำหรับครูผู้ฝึกนักศึกษาพิการทางสายตา เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.</p> <p>สุวิทย์ มูลคำ. (2545). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.</p> <p>สุวิทย์ มูลคำ. (2547). ครบเครื่องเรื่องการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.</p> <p>สุวิมล ติรakanันท์. (2543). การประเมินโครงการ:แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : คณะ ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย รามคำแหง.</p> <p>สุวิมล ติรakanันท์. (2548). การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>สุวิมล ว่องวนิช. (2546). การพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร : (อัดสำเนา).</p> <p>สุวัตติ ตุ้มทอง และคณะ (2555) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้เทคนิคการจัดการความรู้เพื่อพัฒนา</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>สมรรถนะตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพระดับสากล. วารสาร วิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปีที่ 23 ฉบับที่ 3 (ก.ย.-ธ.ค. 2555) หน้า 108-120.</p> <p>เสน่ห์ จุ้ยโต. (2546). การบริหารนวัตกรรม: ศาสตร์ใหม่ของการจัดการ. สารสารการจัดการสมัยใหม่. 1(1), 35-43.</p> <p>เสน่ห์ จุ้ยโต. (2554). การพัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ.</p> <p>ไสรัจ วงศ์ลดาภรณ์ (2543) รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเชิง วิจารณ์กับวัฒนธรรมไทย. ทุนวิจัย กองทุนรัชดาภิเษก สมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.</p> <p>อมรวิชช์นาครทรรพ. (2546). เรียนรู้คู่วิจัย: กรณีการสอนด้วย กระบวนการวิจัยภาคสนาม วิชาการศึกษา กับสังคมคุณะ ครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การเรียนการสอนที่มี การวิจัยเป็นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร. คณะครุ ศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>อรพรรณ พรสีมา. (2537). เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินท รวิโรฒ.</p> <p>อรุณรุ่ง โยรสิงห์ และคณะ. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตาม แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษา. สารสารคิลปกรศึกษาศาสตร์วิจัย. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 ก.ค. – ธ.ค. 59 (หน้า 270-284).</p> <p>อัจฉริยา วัชราವิวัฒน์ (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริม สมรรถนะทางการวิจัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน ทร์ วิโรฒ.</p> <p>อุดมดุลยาลีม นามะ. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดย ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ เดวีส์ เรื่องการสร้างสรรค์งานมัลติมีเดีย ที่มีต่อทักษะปฏิบัติ ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษา มหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.</p> <p>อัมพร พงษ์กังสนานันท์. (2550). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา นอกระบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริม การศึกษาตลอดชีวิต. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษาดุษฎี บัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ.</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>อาทิตย์ จิรวัฒนผล และคณะ. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจัดการเรียนรู้รายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ด้วยบทเรียนແဆวງรูบบันเว็บ (WebQuest) . วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 ม.ค. - มิ.ย. 60 , (หน้า17-25).</p> <p>อำนาจ ไตรภัทร (บรรณาธิการ). (2543). คู่มือการเรียนการสอนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์. คณะ อนุกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนเน้นการพัฒนาความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.</p> <p>อุทุมพร จำรมาน. (2541). การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษาตามเกณฑ์ของการทบทวนมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>เออมนิกา วชิรช่วนท์ และคณะ. (2560). การศึกษาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์เรื่องการประยุกต์ใช้เว็บ 2.0 ในชั้นเรียนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกันบนออนไลน์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะไอซีทีของครู. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 18 ฉบับที่1 ม.ค. - มิ.ย. 60 (หน้า182-197).</p> <p>เอื้อญาติ ชูชื่น. (2535). ผลของการฝึกคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวทฤษฎีของโรเบิร์ต เอช. เอนนิส ที่มีต่อความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ตำราจ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการบริการฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เอกสารอัดสำเนา.</p> <p>Aitken (1995). Supply governance structures for reverse logistics systems. <i>International Journal of Operations & Production Management</i>. https://www.google.com/search?safe=active&sourc e&q=aitken</p> <p>Allen, I.,& Seaman,J. (2005). Growing by degrees: online education in the United States, 2005. Wellesley,MA :Sloan Consortium.</p> <p>Baldwin, D., Fowles, M., & Livingston, S. (2005). Guidelines for Constructed-Response and Other Performance Assessments. Princeton, NJ: Educational Testing Service.</p> <p>Bardo, J.W., & Hartman, J.J. (1982). Urban sociology : A systematic introduction. New York.</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>Beach, D.S. (1970). <i>Personnel :The Management of People at Work.</i> New York: Macmillan Publishing.</p> <p>Beane, James A. and others. (1986). <i>Curriculum Planning and Development.</i> Boston.</p> <p>Bauchamp George A.. (1981). <i>Curriculum Theory.</i> 4 th ed. (Itsc: F.E Peacock Publisher.</p> <p>Bauchamp. G.A. (1975). <i>Curriculum Theory.</i> 3 rd ed. Wilmette Illinoid : The Kagg Press.</p> <p>Bersin , J. (2008). <i>The Training measurement book : best practices, proven methodologies, and practical approaches.</i> San Francisco: Pfeiffer.</p> <p>Bloom, B.S. (Ed.). Engelhart, M.D., Furst, E.J., Hill, W.H., Krathwohl, D.R. (1956). <i>Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive Domain.</i> New York.</p> <p>Boitshwarelo, Bopelo. (2011) Proposing an Integrated Research Framework for Connectivism: Utilizing Theoretical Synergies. <i>The International Review of Research in Open and Distance Learning.</i> 12 (3): 161-173.</p> <p>Bonk, C. J., & Graham, C.R. (2006). <i>The handbook of blended learning: global perspectives, local designs.</i> San Francisco, CA: Pfeiffer publishing.</p> <p>Boyatzis, R. E. (1982). <i>The competent manager: A model of effective performance.</i> New York.</p> <p>Brian, S. (2011). <i>Engage! The comple guide for brands and business to build, cultivate, and measure success in the new web.</i> New York: John Wiley & Sons, 201-202.</p> <p>Brown, Warren B., and Moberg, Denis J. (1980). <i>Organizational Theory and Management. A Macro Approach.</i> New York.</p> <p>Burns, N., & Grove, S.K. (2001). <i>The practice of nursing research conduct, critique, & utilization.</i> (4th ed). Philadelphia: W.B. Saunders Company.</p> <p>Carman , J.M. (2005). <i>Blended Learning Design : Five Keys Ingredients.</i> (online) Available from</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>http://www.agilantlearning.com/pdf/Blended%20L.pdf. (May 31 , 2012)</p> <p>Cepni, Sahin & Ipek, (2010). Teaching floating and sinking concepts with different methods and techniques based on the 5E instructional model. Asia-Pacific Forum on Science Learning and Teaching. 11(2), 1-39.</p> <p>Clark . (1999.) Isolation of dominant enhancers and suppressors of Prat:bw expression. A. Dros. Res. Conf. 40: 439C. (Export to RIS)</p> <p>Culture Studies (CEPACS), Georgetown University. Retrieved September 3, 2002, from http://www.george/town.edu/bassr/borders/chap2.html.</p> <p>Dave, R. H. (1975). Developing and Writing Behavioural Objectives. (R J Armstrong, ed.) Educational Innovators Press.</p> <p>Dessler, G. (1997). Human Resource Management. 7th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.</p> <p>Donald Clark. (2003). Instructional System Design – Analysis Phase Retrieved. October, 2003 From www.nwlink.com/-donclark/hrd/sat2.html.</p> <p>Driscoll, M. (2002). Blended learning: Let's get beyond the hype. Learning and training innovations news line. Retrieved July, 5, 2010 from http://www.ltimagazine.com/ltmagazine/articleDetail.jsp?is=11755</p> <p>Eisner, E. (1976). Education connoisseurship and criticism: Their form and function in education evaluation. Journal of Aesthetic Education.</p> <p>Flippo, E.B. (1966). Management: A Behavioral Approach. Boston: Allyn Bacon. for AppliedResearch. In Education.</p> <p>George, J. M. and G. R. Jones. (2005). Organizational Behavior. 4th ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall.</p> <p>Good, C.V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book Company.</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>Good, Carter V. (2005). <i>Dictionary of Education.</i> (5th ed.). New York: McGraw-Hill</p> <p>Graham , C.R. (2012). <i>Introduction to Blended Learning.</i> (online). Available from http://www.media.wiley.com/product_data/except/86/C.pdf. (April 3 , 2012)</p> <p>Harmer, J. (2007). <i>The practice of English language teaching.</i> Harlow, England: Pearson Longman.</p> <p>Horn , B.M. & Staker , H. (2011) <i>The Rise of K-12 Blended Learning.</i> Unpublished Paper , : Innosight Institute. http://www.astd.org/LC/2002/0802_valiathan.htm</p> <p>Husen, T., and Postlewaite, T. N. (1994). <i>The International Encyclopedia of Education.</i> 2 nd ed. Great Britain: BPC Wheatons</p> <p>Joyce, B & Weil, M. (1985). <i>Models of teaching.</i> 2 nd ed. New Delhi :Prentice-Hall.</p> <p>Keeves P.J. (1988). <i>Educational research, methodology and measurement.</i> An international handbook. Oxford : Pergamon Press</p> <p>Kerlinger, F. N. (1986). <i>Foundations of Behavior Research.</i> Japan : CBS.</p> <p>Kirkpatrick, D L. (1987). <i>Evaluation of Training.</i> In R L, Training and Development</p> <p>Kuafman, R. and English, W.F. (1979). <i>Needs Assessment: Concept and Application.</i> New Jersy: Educational Technology Publication.</p> <p>Livingston, S.A. (2009). <i>Constructed-Response Test Questions: Why We Use Them; How We Score Them.</i> R & D Connections, 11, 1-8.</p> <p>McClellan, C.A. (2009). <i>Constructed-Response Scoring – Doing It Right.</i> R & D Connections, 13, 1-7.</p> <p>McClelland, D. C. (1973). <i>Testing for competence rather than intelligence.</i> American Psychologist, 28(1), 1-14.</p> <p>McDonald, Federic J. (1989). <i>Education Psychology.</i> San Francisco, Wedsworth</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>McLean, G.N. (2006). <i>Organization Development: Principle, Processes, Performance.</i> San Francisco, CA.</p> <p>McMillan, J. H. (2004). <i>Classroom Assessment : Principles and practice for effective instruction.</i> (3rd ed.). Boston: Pearson Education.</p> <p>Mickahail, A. (n.d.) [online]. Reading across borders. The Centre for Electronic Projects in American Culture Studies (CEPACS). Georgetown University. Retrieved September 3, 2002 from the World Wide Web: http://www.georgetown.edu/bassr/borders/chap2.html</p> <p>Mickahail, A. (n.d.). Reading Across Borders. The Centre for Electronic Projects in American.</p> <p>Miller,Wilma H. (1990). <i>Reading Comprehension Activities Kit.</i> New York : The Center</p> <p>Nick Van dam. <i>The E-Learning Fieldbook.</i> New York.</p> <p>Norris, S. P. & Ennis, R.H. (1989). <i>Evaluating critical thinking</i>. Pacific Grove, CA: Midwest. SIFC English Department, University of Regina, Saskatchewan, Canada (n.d.) [online]. Reading Critically .</p> <p>Norris, S.P. and Ennis, R. (1989). <i>Evaluating critical thinking.</i> The practitioners' guide to teaching thinking series. Pacific Grove, CA: Midwest Publications</p> <p>OECD (2015), <i>PISA 2018 Draft Reading Literacy Framework.</i> Proceedings of the 40th meeting of the PISA Governing Board, 26-28 October 2015; Munich, Germany.</p> <p>Oliva, P.F. and Pawlas, G.E. (2001). <i>Supervision for Today's Schools.</i> New York.</p> <p>Osguthorpe, R. and Graham, C. (2003). <i>Blended learning environments: definitions and directions.</i> The Quarterly Review of Distance Education, 4(3)</p> <p>Osguthorpe, R. and Graham, C. (2003). <i>Blended learning environments: definitions and directions.</i> The Quarterly Review of Distance Education, 4(3).</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>Raj, M. (1996). Encyclopedic of psychology and education. Volumn 3 (M-Z). NewDelhi: ANMOL Publications PVT.</p> <p>Smith, R.H. and Others. (1980). Management: Making organizations perform. New York: Macmillan.</p> <p>Spencer and Spencer. (1993). Competency at Work: Model for Superior Performance. New York.</p> <p>Steiner, E. (1988). Ecology. Bloomington, Indiana University Press.</p> <p>Stoner, A. F. and Wankel. C. (1986). Management. 3rd ed. New Delhi : Prentice-Hall.</p> <p>Taba, Hilda. (1962). Curriculum Development : Theory and Practice. New York: Harcourt Brace Jovanovich. Tanner, Daniel and Tanner,</p> <p>Thinkexist. (2008). Thinkexist dictionary. [online]. Available from : http://thinkexist.com/dictionary/meaning/model. [accessed 9 December 2017]</p> <p>Tyler, Ralph W. (1949). Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago: The university of Chicago Press.</p> <p>Willer, R.H. (1967). Leader and leadership process. Boston: Irwin.</p>	

ลงชื่อ..... อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ วันที่ 28 เม.ย. 2564